

Index Rerum omnium,

Verbum *Videri*, improprietatem indicat. p. 192. n. 148
 Verba dispositionis cui non conveniunt, nec convenit ipsa dispositio. p. 220. n. 5
 De Verbo, *Statio*. p. 319. n. 50
 Verba accipi debent juxta materiam subjectam. p. 348. n. 44
 Verba legis proprie sunt intelligenda. p. 351. n. 61
 Verbum *Missæ*, in plurali sæpe reperitur. p. 355. n. 17
 Verbum *Missæ*, Græcum non est. ibid. n. 18
Vespillio.
 Vespillio quis dicatur. p. 175. n. 51
Vicarius.
 Vicarius generalis Episcopi ordinaria fungitur jurisdictione. p. 155. n. 13
 Ex speciali mandato, quo potest Beneficia conferre, non permittitur ei collatio illorum, quorum provilio jure speciali ad Prælatum spectat. p. 156. n. 26
 Vicarius foraneus delegata mexercet jurisdictionem. p. 155. n. 13
 Vicarius generalis Episcopi non pauca absque speciali mandato agere prohibetur. p. 156. n. 27
 Vicarius ex generali mandato potest ad Beneficia præsentatos instituire, ac electos confirmare. ibid. n. 28
 Vicarius generalis Capituli idem potest, Sede vacante, et institutio, aut confirmatio ad Episcopum jure speciali pertinet solum. ibid.
 Vicarius generalis habens facultatem conferendi Beneficia, poterit illa uti extra propriam dioccesim. p. 157. n. 34
Vicennalia.
 Vicennalia Magnus Constantinus celebravit. p. 267. n. 15
 De Vicennialibus. ibid. n. 19
Vidua.
 Vidua an lucretur fructus pignoris pro dote accepti? p. 8. n. 56. & seqq.
 Utrum possit certam annuam quantitatem stipulari? p. 9. n. 59
 Quid si vidua secundò nupsit. ibid. n. 60
 Viduæ licet convenire, ut hæredes mariti annuam illi summam persolvant, dum dotem non restituant, ratione lucris cessantis, damnive emergentis. ibid. n. 62
 Vidua quando licite capiat alimenta, vel annuam quantitatem ab hærede mariti dotem retinente. ibid. n. 63. cum seqq. & p. 10. n. 72. & seqq.
 Vidua quando censeatur inops, ut alimenta petere possit à mariti hæredibus, & cui incumbat onus probandi divitias, vel pauperiem. p. 9. n. 66.
 Quibus de causis relevetur hæres à præstatione alimentorum, remissive. ibid.
 Vidua inops non potest renuere receptionem dotis, ut ita alimenta percipiat. p. 9. n. 66
 Viduæ pauperi debentur alimenta, jacente hæreditate. p. 10. n. 70
 Utrum consuetudo, aut statutum sustineatur dispensans, quod viduæ, dum non restituitur dos, annua solvatur quantitas. ibid. & seqq. n. 74
Vigesimalio.
 Vigesimalio pœna militaris. p. 236. n. 47
Vigilia.
 De Vigiliarium usu pervetusto. p. 320. & seqq. n. 58
 Vigiliæ nocturnæ hominum ac mulierum in desertudinem abiere. ibid. n. 60
 Vigiliæ Sanctorum quomodo olim Christiani celebrarent. p. 331. n. 52

Vindicta.

Vindicta manumissio unde dicatur. p. 175. n. 46

Vir.

Vir caput est uxoris ac familiæ. p. 190. n. 138

Virgo.

Virginibus dotem constituere, opus pietatis est. p. 101. n. 17

Vita.

Vita privati pro communi salute expendi debet. p. 201. n. 11.

Voluntas.

Voluntatis mutatio non præsumitur: quod limitatur. p. 124. n. 10

Voluntas viventis licet somno, ebrietate aut furore suspensa, perseverare intelligitur: morte extinguitur. p. 125. n. 19

Urbanus II.

Urbanus II. Pontifex quando & quandiu Ecclesiæ clavum tenuerit. p. 226. n. 24

Usufructuarius & Ususfructus.

Usufructuarius si domino proprietatis rem tradat in pignus, fructus computantur in sortem. p. 13. n. 98

Usufructuarius suos fructus facit statim ac eos per se, vel per alium à solo separat. p. 100. n. 9

Inter Usufructuarii hæredem, & dominum proprietatis nunquam datur fructuum divisio. ibid.

Ususfructus Ecclesiæ, fisco, civitati, vel aliis, qui non pereunt morte, relictus centum annorum, extinguitur lapsu. p. 90. n. 46. Limitatur. ibid. n. 47. & seqq.

Ususfructus obitu fructuarii perit. p. 100. n. 10

Usufructu legato, si ob moram hæredis constitui non possit, ipse ad fructuum æstimationem damnatur. p. 185. n. 108

Usura, & Usurarius.

Usuræ verbi (quæ & fœnus dicitur) significatio. p. 2. n. 1

Usura, quatenus turpe lucrum significat, definitur. ibid. n. 2

Usurarum criminis definitio. p. 3. n. 14. & seqq.

Usura non est, si convenerit, quod mutuarius præstet id, quod aliis creditori præstare tenebatur. p. 4. n. 17

Usura an sit astringere pacto debitorem ad mutandum creditori, quando indigeret. ibid. n. 18

Usura num sit mutare pecuniam, ut mutuarius invicem simul triticum, vel vinum remutet creditori? ibid. n. 19

Utrum Usura committatur, si mutuarius obligetur facere quod est creditori utile absque jactura promittentis. p. 4. n. 20

Usura est aliquid exigere ex gratitudine mutui causa. ibid. n. 21

Licet ultra sortem à debitore recipere interesse lucris cessantis, aut damni emergentis. ibid. n. 22

Licitum an sit mutui gratia amicitiam in pactum deducere? ibid. n. 24

Usura, nisi in mutuo, nequit reperiri. p. 4. & seqq. n. 25

Usura non est plus accipere, quàm datum est, cum pecunia traditur ad ostentationem. p. 5. n. 26

Hæreticum est asserere, quod usuras exigere licet. p. 13. n. 100

Usura jure divino, evangelico, ac Ecclesiastico prohibetur. ibid. n. 101. cum seqq. An jure civili? ibid. n. 104. Quid de jure regio Partitarum. ibid. n. 105

Usuras exigere ab exteris, an Hebræis permissum in

& Verborum.

in lege veteri? ibid. n. 106. cum seqq.
 Usuras ab hostibus percipere num liceat? p. 14. n. 109
 Usuras exercere licite nemo potest, etsi Pontificis accedat dispensatio, quæ non tenet. ibid. n. 110
 Quid possit consuetudo, aut statutum circa usurarum exercitium. p. 14. n. 111
 Usuræ in ultimis voluntatibus prohibentur. ibid. n. 114
 Quas usuras pendere teneantur tutores, qui pecuniam pupillarem utiliter non collocant. p. 17. n. 1. & seqq.
 Usuræ pupillares, & omnes, etiam ad piam causam, hodie sunt vitæ. p. 18. n. 8
 Usuram committit, qui mutuatarium constringit, ut periculum pecuniæ trajectitiæ transferat in illum pro pretio. p. 22. n. 46
 Quavis usuram committeret, qui mutuatarium coegit, ut ad molendinum ejus triticum dederat, non tenebitur tamen justam molitionis acceptam mercedem restituere. ibid. n. 52
 Usura an crimen mixti fori sit, vel solum Ecclesiasticum? p. 28. n. 1. & seqq.
 Utrum sit mixti fori, quanquam lege nulla Principis laici prohibeatur? ibid. n. 2. cum seqq.
 Quid valeat Princeps secularis circa usurarum crimen statuere. p. 29. n. 8
 De Usuris cognoscit judex laicus, quoties opponuntur per exceptionem contra publici instrumenti executionem. ibid. n. 10
 Usuras exercens hodie, quæ jure communi licebant, juxta hoc infamiam incurrit. p. 30. n. 12
 Ad Usuræ delictum probandum non est idoneus testis, qui usuras solvit, si de repetitione, aliove proprio commodo contendat. p. 32. n. 30
 Idem crimen in specie testibus singularibus non probatur. ibid. n. 31
 Episcopali constitutione effici nequit, ut per testes probetur singulares. ibid. n. 32
 Usurarum delictum de jure regio testibus singularibus omni exceptione majoribus probatur. ibid. n. 35
 De Usurarum pravitatis, earumque prohibitione apud diversas gentes, remissive. p. 33. n. 43
 Ad Usurarum restitutionem, quam hæredes omiserint, an teneantur legatarii, ac alii, qui ex hæreditate fœneratoris comodum perceperunt. p. 35. n. 62
 Ad Usurarum repetitionem competit indebiti conditio. p. 36. n. 74
 Usuras exercens palliatas in aliis contractibus extra mutuum, usurarius manifestus habebitur: quod declaratur. p. 37. & seqq. n. 82
 Qui Usurarum crimen perpetrat post testamentum jure factum, intestatus decedet. p. 38. n. 85
 Usurarum divisio in lucrativas, & compensatorias. p. 40. n. 6. & seqq.
 Usuræ compensatorie damnatæ non sunt. ibid. n. 6
 Usuræ, quæ jure civili præstabantur ex *l. Curabit, C. de action. empt.* hodie non sunt licitæ, & aliter jure Pontificio debentur. ibid. n. 8
 Jure Cæsareo non coæquabantur fructibus perceptis, sed juxta pretii quantitatem computabantur. ibid. n. 10
 Ad Usurarum conjecturam ex pacto retrovendendi cum modicitate pretii, rei æstimatio inspicienda est cum diminutione pretii propter illud pactum. p. 81. n. 41. & seqq.
 Usura in datione in solutum cum pacto retrovendendi latere potest. ibid. n. 41
 Usurarius ipso facto infamiam incurrit omni jure. p. 29. & seqq. n. 11. Sententia declaratoria opus est, nisi palam deliquerit. p. 30. n. 13
 Ante sententiam rejicitur à testimonio in judicio ib.
 Usurario hærede instituto ut persona turpi, competit fratri testatoris querela inofficiosi testamenti. ibid. n. 14
 Usurarius per pœnitentiam an purget infamiam? p. 30. n. 14. & 20
 Usurarius clericus præter infamiam in alias pœnas incidit. ibid. n. 16
 Nequit Ordinibus insigniri, ad Beneficium eligi, aut præsentari. ibid. n. 17
 Usurario contractui clericus interveniens, qualiter coerceatur. p. 30. n. 18
 Cum Usurario clerico an valeat Episcopus dispensare quoad Beneficia? ibid. n. 19
 Usurarius clericus ex dispensatione Episcopi potest obtenta beneficia retinere, non alia acquirere. ibid. n. 20
 Usurarius manifestus est, qui publicè artem fœneratitiam exercet. p. 31. n. 21
 Usurarius manifestus censetur, qui per alium palam dare fœnori pecuniam solet, & qui per alios contractus, præter mutuum, usuras extorquet. ibid. n. 22
 Utrum requiratur repetitio actuum fœnerandi. ibid.
 Usurarius manifestus an sit, qui se pecuniam sub usuris credidisse, in judicio fatetur? p. 31. n. 23
 Quid si coram Sacerdote, aut Notario & testibus se fœnori pecuniam tradidisse profiteatur. ibid. n. 24. & 25
 Usurarius manifestus est, qui de hoc crimine judicis sententia damnatur. ibid. n. 26
 Usurarius manifestus non est de eo crimine convictus ante sententiam. ibid. n. 27
 Usurarium manifestum non facit diffamatio, etiam adminiculis roborata. p. 32. n. 28
 Usurarii fraudibus variis crimina celare satagunt. ibid. n. 35
 Usurarii, tam clerici, quàm laici, quibus afficiantur pœnis, remissive. ibid. n. 37
 Quis Usurarius manifestus censeatur, ut juris pœnas incurrat. p. 33. n. 38. & seqq. Desideratur actuum fœnerandi frequentia. ibid. n. 41
 Usurarius non manifestus quomodo puniatur jure Canonico. p. 33. n. 42
 Usurarius manifestus Ecclesiastica sepultura, ac testamenti factio active carebit, nisi usurpata restituat, vel idonea cautio præstetur. ibid. n. 44. Et quomodo cavendum. ibid. n. 45
 Usurarius dominium quærit rei, quam pecunia usuraria comparavit, nec fructus ex ipsa perceptos restituere tenetur. ibid. n. 47
 Non cogitur restituere quod pecunia fœneratitia per negotiationem lucratur. ibid. & seqq. n. 48
 Usurarius si rem acceperit in solutum, vel alio titulo pro usuris, dominium non acquirit. p. 34. n. 49
 Quid de rebus, quæ usu consumuntur, ut vinum, vel frumentum, an per confusionem quærantur usurario. ibid. n. 50
 Usurarius si rem non suam fœnoris causa acceptam vendiderit, pretii dominium consequitur. Idem erit si pro pretio rem aliam accipiat in solutum. Et quid si rem per usuram usurpatam permutaverit. ibid. n. 51
 Usurarius fructus ex re per fœnus possessa perceptos, & qui percipi potuerunt, cogitur restituere. p. 34. n. 52
 Quas expensas deducere liceat usurario. ibid. n. 53. Si fructus vendiderit usurarius, sit pretii domi-

Index Rerum omnium, & Verborum.

- dominus. ibid.
 Usurarii bona non subjiuntur hypothecae pro usurarum restitutione. ibid. n. 54
 Quid de rebus emptis pecunia scenebri. Et qui si Ecclesia, miles, aut pupillus usuras pependerit. p. 34. n. 55
 Si Usurarius legaverit quod per usuras extorsit, an creditor habeat hypothecam. ibid.
 Usurarius num liceat in utroque foro propria bona alienare, remissive. ibid. n. 57
 Usurarii haeres tenetur intra vires hereditatis ad usurarum restitutionem, etsi nihil ex illis ad ipsam pervenerit. p. 35. n. 58
 Si plures existant haeres, quisque pro sua portione conveniri debet, nisi unus rem per foenus comparatam possideat. ibid. n. 59. Quid si ex illis quis non sit solvendo. ibid. n. 60. & 61
 Usurarii haeres qui non acta poenitentia obiit, usuras debet restituere. ibid. n. 64
 Usurarii furibus similes. p. 36. n. 67
 Usurarii haeres omni jure ad usurarum restitutionem instar haeredis furis conditione furtiva, tenetur. ibid. n. 67
 Usurarii haeres, non confecto inventario, num ultra vires hereditatis pro restitutione usurarum conveniri possit? ibid. n. 69. & seqq.
 Usurarii non manifesti testamentum subsistit, quando post mortem foenus exercuisse probetur. ibid. n. 57
 Usurarii manifesti omnis ultima voluntas non tenet nisi restituat, vel idonee caveat. p. 37. n. 76 & seqq.
 Ut Usurarii manifesti testamentum valeat, omnia restitutione, vel cautione idonea, nullus Princeps laicus constituere potest. ibid. n. 78
 Usurarii manifesti testamentum, qui nec restitui nec cavet, si iudex laicus exequi iusserit, censuris per Ecclesiasticum compelli potest ad superfedendum. ibid. n. 79
 Usurarius manifestus, nisi restituat, aut caveat, codicillos facere nequit. ibid.
 Utrum mortis causa donare valeat. ibid. n. 80
 Non prohibetur donare inter vivos, neque contrahere. ibid. n. 80
 Usurarii Judaei, atque infideles an ligentur sancione capitis *Quaquam. de usur in 6.* ibid. n. 81
 Usurarius licet respiscat, & a foenore absteat, testari nequit, omnia restitutione, aut cautione non praestita. ibid. n. 83
 Ab Usurario testamentum conditum rite juxta formam capitis *Quaquam*, non subsistet, si postea usuras exerceat. p. 38. n. 84
 Usurarii testamentum convalescit, si postea restituat, aut caveat ipse, non si haeres id faciat. ibid. n. 86
 Ut Usurarii testamentum valeat sufficit quod procuratorem constituat ad satisfaciendum, cum ipse non possit morte praeventus. ibid. n. 87
 Usurarii ultima voluntas non sustineatur favore cause pie. ibid. n. 88
 Usurarii testamento non subsistente, succedunt venientes ab intestato cum obligatione restituendi. ibid. n. 89
 Usurarius, qui nondum exegit usuras, tenetur debitorum liberare. ibid. n. 90
 Usurarius an praesumatur contractus solum ex pacto retrovendendi, ac pretii modicitate? p. 80. n. 29. & seqq.
- Usurarius contractus praesumi debet, concurrentibus pacto retrovendendi, modicitate pretii, ac consuetudine foenerandi: alius arbitrio relinquitur. p. 81. n. 37
 Quod forum internum contractus ex conjecturis non judicatur usurarius, sed soli veritati attendendum. ibid. n. 36
 Si res vendita sit infructifera, & inutilis, ad delectationem duntaxat deserviens an contractus praesumi possit usurarius? ibid. n. 38. & seqq.
 Ut Usurarium contractum, aut licitum decernat iudex maxime ad personam contraheentis respicere debet. ibid. n. 40
 Contractus an sit ex conjecturis usurarius iudicandus, a iudicis pendet arbitrio. p. 80. n. 32
Uusus.
 Uusus loquendi communis attendi debet, etiam contra verborum proprietatem. p. 51. n. 2
 Uusus communis loquendi definitur. ibid. n. 3
 Uusus loquendi cuius loci sit servandus, an habitacionis disponens, vel ubi disponitur. ibid.
 Uusus loquendi probari debet, nisi valde sit notus. ibid.
Uxor.
 Uxor pro dote potiori gaudet jure, quam pro bonis superlucratu matrimonio constante. p. 149. n. 24
 Uxor superat agens ad dote mariti creditores, pro lucris conjugalibus superatur ab illis. ibid.
 Uxor repetens dote agit de damno vitando: exigens bona acquisita extante conjugio de lucro captando. ibid. n. 25
 Contrarium videas. p. 151. n. 39
 Uxor de jure regio pro dimidia omnium qua matrimonio constante acquiruntur, est domina, exceptis nonnullis. p. 150. n. 28
 Uxor secunda nulla actione tenetur ad dote primae, ut illam ex propriis bonis superlucratu persolvat. ibid.
 Uxor secundae, agente haerede pro dote antecessoris conjugis, reservantur bona qua extant dotalia in hereditate communis mariti. ibid. n. 29
 Uxor cogitur ex bonis superlucratu solvere creditoribus, qui post matrimonium cum viro contraxerunt: non si antequam nuberet, ille obligaretur. ibid. & seq. n. 30. & 36
 Uxor posterior non tenetur, etsi bona superlucrata capiat, ad dote prioris, quam maritus ante secundas nuptias consumpserat. ibid. n. 31. & 35
 Quod late disputatur. p. 149. a n. 23. & seqq.
 Uxoris industria, ac parsimonia plurimum praestat ad rei familiaris augmentum, ac conservationem. p. 151. & seq. n. 33
 Uxor luca conjugalium cum suo onere percipit, ut solvat mariti creditoribus, qui postea apparuerint. p. 151. n. 36
 Uxores apud Romanos ita fieri solebant, ut in virorum potestatem incidere per conventionem in manum. p. 189. n. 134
 Uxor, conjugio extante, sequitur sui viri conditionem. ibid.
- Z.
Zelotypia.
 DE Zelotypia, seu purgatione, qua injungebatur mulieribus adulteris apud Hebraeos. p. 359. n. 14
 Inter Zelotypiam & purgationem vulgarem per aquam discrimen. ibid. & seq.

FINIS.

D. D. DIDACUS
COVARRUVIAS
 A LEIVA TOLETANUS,
 SEGOBIENSIS EPISCOPUS, SUPREMIQUE
 Castellae Senatus Praeses;
ENUCLEATUS ET AUCTUS
 PRACTICIS IN QUÆSTIONIBUS
 PER D. DIDACUM YBAÑEZ
DE FARIA GADITANUM,
 PRÆPOTENTIS MONARCHÆ
 CAROLI II. HISPANIARUM INDIARUMQUE REGIS CATHOLICI
 à Consiliis, in Cancellaria de Buenos Aires Regii Fiscii Patronum, & in Goatemalensi
 Pratorio apud Americam primarios inter Judices adscriptum.
CUM INDICE RERUM ET VERBORUM LOCUPLETISSIMO.

COLONIÆ ALLOBROGUM,
 Sumptibus MARCI-MICHAELIS BOUSQUET & SOCIORUM.
 M. DCC. XXVI.
 CUM PRIVILEGIO SACRÆ CÆSARÆ ET CATHOLICÆ MAIESTATIS.